SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.
Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 011.

I Canada:	I U.S.A. och Sverige
Helt år i förskott ..$2.—	Helt år i förskott ..$3.—
Halvt år i förskott. $1.50	Halvt år i förskott. ..$2.50
4 månader i förskott. $1.00	4 månader i förskott...$1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager denssamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bestad och ej underrätter utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för denssamma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto närslutes.

Adressförändringar:—De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranter, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till
SVENSKA CANADA TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

ANNONSPRISER
på begäran. Efterfrågningar (7 ggr) $1.50. Dödsannons med ram och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m. m. 75 c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

Torsdagen den 21 mars 1929.

ETT STEG I RÄTT RIKTNING.

MANITOBALIBERALERNA avhöllo i tisdags en av de mest betydelsefulla konventioner, som någonsin avhållits i provinsen Manitoba och med all säkerhet även inom hela landet.

Det gällde först och främst partiets ställning till den politiska konflikt, som uppkommit genom de anklagelser som från konserativt håll riktats mot regeringspartiet och vilka, om de skulle besannats, inneburo de mest kompromettterande anklagelser, som något politiskt parti kunde beskyllas för.

Dess bättre ha dessa anklagelser visat sig i stort sett gripna ur luften och återfalla därför helt naturligt på anklagarna; i detta fall de konservativa valkampanjförarna.

Nu gäller det för premiärminister Bracken, såsom ledare för en delvist upplöst regering, att dels återställa densamma i ett för legislaturen presentabelt skick, samt dessutom också skapa omkring sig och sin regering det förtroende, som var nära att brista i samband med ajournerandet av legislaturförhandlingarna. Denna styrka, eller kanske bör man säga, denna stabilisering av regeringspartiet kan premiärministern icke erhålla inom det egna partiet, utan har han därför nödgats vända sig till ett annat parti med begäran om stöd och hjälp i denna brydsamma situation.

Det liberala partiet var det logiska för en sådan koalition eller samling och fick därför också mottaga en inbjudan att för konventionen i tisdags framlägga en anmodan från provinsens premiärminister till samarbete i gemensamma syften.

För Manitobaliberalerna gäller det först och främst att nedslå varje ansats från konservativt håll att tillvälla sig den politiska makten i provinsen. Denna strävan har partiet gemensamt med regeringspartiet och den logiska slutledningen blev därför tanken på samarbete.

Detta samarbete dryftades ingående vid tisdagens förhandlingar och ehuru meningarna i vissa fall skuro sig, var man dock enig principiellt och när den slutliga omröstningen över motionen att mottaga inbjudan till underhandlingar med regeringspartiet antogs, skedde detta enhälligt.

Om detta samarbete kommer att snarast kunna etableras, och därom torde väl för närvarande endast en mening vara rådande, undviker man att ställa provinsen inför ett både dyrbart och kanske även upprörande nyval, som endast för det goda med sig att sinnena komma i än större omvälvning.

Det konservativa partiet önskar naturligtvis nyval i den absolut oriktiga övertygelsen att de därmed skulle kunna stärka sin position. Detta kan emellertid icke efter de skandalaktiga uppträdanden av konservativa ledande män inför och före den kungl. kommissionens sammansättning bliva en möjlighet.

Som situationen nu är vinnes de största ekonomiska och politiska utvecklingsframgångarna obetingat av den föreslagna koalitionsregeringen, vilken etablerad kommer att kunna bjuda varje osund opposition ett nedgörande motstånd.

Därmed lyckas man också på ett övertygande sätt befästa vikten av samarbete med partier i opposition till de konservativa, i detta fall liberala och progressiva, vilken förening i verkligheten icke är ny och heller icke tillkommit endast i avsikt att rädda den politiska situationen inom en viss provins. Denna gemensamma kamp har förut och med överväldigande framgång förts i federala angelägenheter, och då senast vid 1926 års val.

Inledningen av ett öppet erkänt samarbete med den progressiva flygeln innebar avgjord framgång för provinsens liberaler. Deras kamp för provinsens bästa har därmed befästs som välgörande och kanske även till stor del upprensande.

Det finnes tvenne punkter i detta nu inledda samarbetsförslag som förtjäna att speciellt framhållas:

1. Inbjudan har avgivits av provinsens premiärminister, och har alltså icke tillkommit efter liberal påtryckning.

2. Liberala partiledaren, Hon. H. A. Robson har öppet förbundit sig att endast tillstyrka detta samarbete om respekt för och erkännande av liberala principer givas av den nuvarande regeringen.

Dessa äro de bägge viktigaste punkterna i avtalet, vilket ännu alltså endast står på utvecklingsstadiet och vilar i händerna på en utvald kommitté, bestående av Hon. Robson, samtliga ledamöter av liberala gruppen i legislaturen samt en utvald kommission av fem av de främsta och mest pålitliga liberala partiledamöterna i provinsen.

Med denna kommission i konferens med regeringspartiets ombur kunna vi emotse en lycklig lösning på den politiska konflikten i provinsen och då den provinsiella lagstiftande församlingen i går onsdag åter trädde i session förmärktes också att en upprensning av luften förestod inom Manitobalegislaturen.

KELLOGGPAKTEN OCH SVERIGE.

DÅ vi i vårt förra nummer angåvo några allmänna synpunkter på Kellogpakten kunde det kanske vara på sin plats att se vad man anser om den i Sverige och sådan den framställes i kungl. propositionen inför Sveriges riksdag. Vi citera:

Utrikesministern uttalar, att den ursprungliga impulsen till fördraget torde kunna spåras i en rörelse, som under de senare åren gjort sig gällande särskilt i Förenta Staterna och vilken som sitt program uppsatt "krigets kriminalisering". Tanken att verka för krigets utrotande genom att stämpla det som ett brott i mellanfolklig mening betecknar i viss mån en ny väg till det åsyftade målet. Nationernas förbund uppställt fredens bevarande, men förbundsakten tar icke till utgångspunkt ett absolut förbud mot kriget, utan uppbygger i främsta rummet ett system, åsyftande krigets förebyggande genom fredliga åtgärder av olika slag. Kellogg-pakten kan likaväl sägas nära ansluta sig till ett av folkförbundet nyligen fattat beslut, nämligen en 1927 antagen resolution, i vilken förbundsförsamlingen förklarade, att varje anfallskrig vore förbjudet och att fredliga medel borde begagnas för alla tvister staterna emellan. Kellogg-pakten har givetvis en mer bindande karaktär än denna resolution eftersom den utgör ett avtal, vilket skall av parterna ratifieras. Men då ett brott mot fördraget icke utsätter fördragsbrytaren för särskilda sanktioner av något slag torde dess huvudsakliga betydelse likväl få anses mindre vara av juridisk art än ligga på det motraliska och psykologiska planet, i vilket avseende fördraget efter vad man må hoppas skall visa sig äga ett visst värde.

Beträffande Kellogg-paktens huvudbestämmelse, varigenom staterna förklara sig fördöma anlitande av kriget för avgörandet av internationella tvister samt i sina inbördes förhållanden avstå från kriget som verktyg för nationell politik, framhåller utrikesministern att den ytterst kortfattade formuleringen icke lämnar full klarhet rörande denna utfästelses innebörd. De närmast intresserade stormakterna ha också känt behov av att, låt vara genom ensidig förklaringar, fastslå den tolkning, som är en förutsättning för deras medverkan. I händelse av anslutning till fördraget torde Sverige icke i och för sig kunna anses bundet av de förbehåll, som övriga kontrahenter uppställt i före undertecknandet utväxlade skrivelser.

De ha i samband med den till Sverige riktade inbjudan till anslutning överlämnats för kännedom men de torde icke kunna betraktas som integrerande delar av fördraget.

Emellertid äro dessa tolkningar, i den mån samstämmighet därom föreligger, mellan de medverkande stormakterna, uppenbarligen av största betydelse. För Sveriges vidkommande torde i främsta rummet vara av intresse frågorna om rätten till självförsvar och fördragets förhållande till Nationernas förbunds akt ävensom till särskilda neutralitets- och garantitraktater. I det förra hänseendet visar skriftväxlingen mellan signatärmakterna enighet om, att fördraget icke avser att ingripa i parternas befogenhet att försvara sig och att själv avgöra, när tillgripandet av försvarskrig påkallas.

Anslutning till fördraget synes icke vara på något sätt oförenlig med Sveriges förpliktelser som medlem av folkförbundet.

Utrikesministern framhåller till sist, att med den tolkning av fördraget som han givit, synes det vara i full överensstämmelse med de utrikespolitiska principer, som Sverige av ålder följt. Ur den synpunkten kan alltså ingen invändning riktas mot anslutning därtill. Ehuru fördragets betydelse såsom garanti för världsfredens bevarande icke synes böra överskattas, utgör det i alla händelser ett försök att i fredsfrämjande riktning påverka världsopinionen och ur denna synpunkt får Sverige icke undandraga sig att medverka till uppnående av den universiella anslutningen till fördraget, som är av vikt för vinnande av nämnda syfte.

CANADA-KONFERENSENS 16:DE ÅRSMÖTE I KENORA.

KONFERENSEN öppnades högtidligen av pastor Anton Nelson från Calgary onsdagen den 13 mars 1929 med högmässogudstjänst kl. 8 e. m. Som liturger tjänstgjorde pastorerna Eklund och Lundahl. Under torsdagen, fredagen och lördagen höllos de olika affärsmötena, omväxlande med prediaffärsmötena, omväxlande med predikningar av konferensens pastorer och predikanter. På torsdagskvällen predikade Augustasynodens president, doktor E. A. Brandelle, som hedrade konferensen med sin närvaro under de första dagarna.

Presidenten för Canada-konferensen avgav sin ämbetsberättelse för det gångna året. Häri påpekades hurusom fältet utvidgades i ej så ringa grad. Kyrkans uppgift är att uppsöka och insamla våra landsmän på detta vida fält. I de flesta fall hade församlingarna tillväxt och ett par nya hade stiftats. Glädjande nog hade de stora städerna Saskatoon och Edmonton sålunda nu fått ordnad Luthersk församlingsverksamhet.

I varje församling finnes en kärna av trogna medlemmer, som akta på Herrans ord, men sorgligt nog finnas många av våra landsmän, som stå fullkomligt likgiltiga för de förmåner, som Guds kyrka erbjuder. Syndabekännelse och nadebehov saknas flerstädes.

Under årets lopp ha sexton konfirmationsklasser undervisats. Söndagsskolorna och ungdomsföreningarna, de senare till ett antal av 18 stycken, ha varit mycket verksamma och förtjäna de liksom kvinnoföreningarna det största erkännande. Utan deras hjälp skulle det vara svårt för oss i många avseenden.

Varje församlingsmedlem hade understött konferensens verksamhet med ett genomsnittsbelopp av trettio dollars. Kyrkoegendomarna hade förbättrats och reparerats. Sålunda hade Kenoraförsamlingen utökat sin gamla lokal för en kostnad av 1,400 dollars. Winnipeg, reparationer 500.—; Ericson-Scandia, Manitoba, 450.—; Vilhelmina, Alberta, 300.—. Kyrkorna i Kenistino Sask., Clive, Alta, hade nymålats. I Shanauon hade kyrkobygge ingångsatts och i Czar, Alta, har ett nytt prästhus uppförts.

Konferensen hade i testamente från L. J. Malm erhållit en summa av omkring 14 a 15 tusen dollars.

Pastor N. J. Lundahl avgav missionsstyrelsen rapport, som i sin helhet verkade uppmuntrande och med tacksamhet antogs.

Rapporten från allmänna kassan godkändes sedan revisionsberättelsen upplästs. Om revisorena för konferensens jord- och egendomskassa icke inkommit med rapport, beslöts att verkställande kommitten skulle ha rättighet att godkänna densamma, då rapport inkommit. Kassörens rapport över Barn- och Ålderdomshemsfondskassan godkändes desslikes. Vidare beslöts att nämnda kassa skulle uppdelas i tvenne, så att sextiofem procent skulle tillfalla den förra och återstoden den senare.

Härefter förrättades val av ämbetsmän. Följande personer utsågos: Pastor A. A. Nelson, president; pastor O. Eklund, vice president och pastor N. J. Lundahl sekreterare, arkivarie och statistiker; mr. P. Nelson, kassör. Samtliga hade förut innehaft ämbetena och blevo alltså omvalda. I verkställande kommitten omvaldes mr. O. Kronlund, Kenora och Nils Pearson, Winnipeg.

Såsom föregående år skulle söndagsskolekort utsändas för insamling av medel till Barnhemmet och en solicitor utnämnas för insamling till Ålderdomshemmet. Den senare skulle av verkställande kommitten utses.

Svenska församlingen i Edmonton beviljades ett lån på 1,500 dollars för det planerade kyrkobygget. Anslagen till församlingarna beräknades uppgå till mer än 17,000 dollars. Beslöts att inga till Augustanasynoden med vördsam anhållan om ett understöd av 15,000 dollars och från Kvinnornas missionsförening med ett liknande på 2,000 dollars.

Såsom prästerliga ombud vid Synodalmötet i Rockford Ill., valdes pastorerna Miller och Eklund och som lekmannaombud Kronlund, Kenora, och Ole Olson, Calgary.

Det av verkställande kommitten anskaffade konferenseigillet antogs. Beslöts att Kvinnornas Missionsförenings rapport intages i det tryckta referatet, vilket skulle utgå i 1,500 ex.

Teol. stud. Axel Erikson, vilken väntas bli prästvigd vid det kommande Synodalmötet, beviljades ett stipendium av ett hundra dollars ur stipendiefonden.

Konferensen beslöt att uppmana församlingarna att årligen sända delegater till konferensmötet. Om de så göra riskera de icke att uteslutas ur konferensen och synoden.

En kraftig insamling till konferensens hemmission skulle detta år verkställas. Konferensen är i stort behov av medel och understöd till de olika församlingarna kunna icke utebetalas om församlingarna icke fullgöra sina skyldigheter. Kommunikantavgifterna till konferensen bestämdes till $2:78 jämte en dollar extra till hemmissionen.

Avslutningsgudstjänst hölls söndagskväll med predikan av pastor Hjalmar Olson, varvid också ett flertal goda sång- och musiknummer gåvos.

Kenoraförsamlingen mottog främlingarna på ett synnerligen gästfritt sätt och predikningar såväl som mötesförhandlingarna präglades av en god anda. Det är av mycket stor betydelse att prästmän och ombud från olika delar av det vida området komma tillsamman inte bara för att lära känna var andra utan också för att samhörighetskänslan må kunna stärkas och ömsesidiga erfarenheter i arbetet kunna utbytas. Vi hoppas att konferensmötet i Kenora fått tjäna i detta syfte till förmån för vår svenska lutherska kyrkas verksamhet.

Kenora, Ont., den 18 mars 1929.

Enligt uppdrag
Carl Wrick.

ETT JUBILEUM.

I förra veckan seglade vår ärade kollega Norröna in i sitt 21 år. I betraktande till alla de svårigheter, som givet möta en tidning i ett främmande land och med ett språk som icke är landets, måste man i vördnad bringa Norröna en varm hyllning på jubileumsdagen.

Med värme och energi har Norröna kämpat för bevarande av det norska språket, de norska traditionerna och med nyhetsstoff uppehållit kontakten med det gamla landet. Den har satt på sitt program att vara ett nyhetsblad och en folkets tidning, öppen för alla meningar och åsikter. Tills dato när den icke heller svikit dessa riktlinjer.

På sin jubileumsdag står Norröna, stödd av en intresserad läsekrets och under en vaken och insiktsfull ledning, redo att med friska krafter möta en framtid, vi ha alla anledning hoppas blir den ljusaste.

Våra varmaste lyckönskningar, ärade kollega!

INTERNATIONELL HEDERSBETYGELSE.

MR. BENNET, oppositionens ledare, frågade i underhuset i Ottawa om något hyllningstelegram avsänts till president Hoover i Förenta Staterna med anledning av hans installering i ämbetet.

Premiärminister King besvarade frågan jakande och meddelade att det avsänts i generalguvernörens namn men att premiärministrarna åtog sig fullt ansvar för denna handling av internationell hedersbevisning.

Mr. Bennet förklarade naturligtvis icke varför han ställt frågan men det faktum, att frågan verkligen framstaällts angiver att mr. Bennet anser det vara något galet med överhuvudet för den canadensiska staten därför att han sände ett hyllningstelegram till den nye presidenten i Förenta Staterna med anledning av hans installering.

Mr. Bennet ger ibland det canadensiska folket anledning att undra. Han förvånar dem lika mycket som som de skulle förvåna sig över om en ledarna av de två stora partierna i Förenta Staterna skulle fråga kongressen om statsöverhuvudet hade sänt lyckönskningstelegram till generalguvernören i Canada, vid tiden för dennes ankomst hit till landet. Canadensare betrakta denna fråga som ett uttryck för ovänlighet. Kanske att mr. Bennets fråga kommer att betraktas så i Förenta Staterna. Det är omöjligt att tänka sig att en dylik fråga skulle kunna framställas av en av den mest framstående ledaren i det brittiska underhuset. Blir mr. Bennet en gång premiärminister i Canada måste han verkligen lära sig att det finnes något som heter internationell hedersbetygelse.

Farmland. The Great-West Life

har ett antal goda, uppodlade farmer till salu på goda villkor. Besök oss eller skriv efter fullständiga upplysningar innan ni köper å annan plats. Huvudkontor Winnipeg, Man.

Kärnar Ni i hemmet.

Det var kanske nödvändigt — och vinstgivande — för mycket länge sedan

MEN

Världen går framåt. Följ den.
Gräddpriserna äro höga hos Eder.

Co-Op
IT'S ALWAYS GOOD

Eder egen co-operativa mejeriorganisation är härmed tack vare sin extensiva försäljningsagentur och den utomordentligt stora efterfrågan på "Co-op" mejeriprodukter, i stånd att erbjuda exceptionelt höga priser åt Saskatchewans gräddproducenter — priser, som helt komma att ställa i bakgrunden det gamla bruket att kärna edert smör själv.

Om ni icke tidigare gjort oss någon skeppning begär fullständiga upplysningar hos eder närmaste "Co-op" branch eller i huvudkontoret, Regina. För bästa resultat adressera alltid eder gräddså "Co-op".

Saskatchewan Co-operative Creameries Ltd.

Ung, journalistiskt begåvad man,

som behärskar såväl svenska som engelska, van vid skrivmaskin och om möjligt stenografi erhåller genast stadigvarande sysselsättning. Insänd ansökan jämte referens och om möjligt betygsavskrifter under signatur

FRAMTIDSPLATS.

S. C. T:s expedition. 325 Logan ave.

Läkarespalten.

Litet om förstahands hjälp.

Den person, som bäst är ägnad att taga hand om oförutsedda fall, det må vara olycksfall eller hastigt påkommande sjukdom, är den, som kan hålla huvudet kallt inför det som inträffat, handla snabbt och målmedvetet.

Vid en hastigt påkommen sjukdom eller vid ett olycksfall måste ju någon nödvändigt gripa in. Och om det icke finnes någon, som har bättre förutsättningar eller är närmare till att taga hand om sjuke åligger det just er att göra det.

För det första: Sänd bud efter läkare. Försumma icke detta, då det speciella fallet eller personen som insjuknat är i behov av sakkunnig hjälp. Det gör detsamma hur väl tränad ni än må vara att omhändertaga dylika fall, det är alltid rådligast att tillkalla läkaren och överlåta ansvaret på honom, vars yrke är att bringa hjälp vid sjukdom ock olycksfall.

Det råder intet tvivel om att många liv varje år räddas genom ett hastigt ingrepp av en person, som förstår sig litet på förstahandshälp. Tack vare dem och deras goda exempel ha många svåra situationer avklarats. Men det fordrar en viss träning, ty en otränad person gör mera skada än nytta. Den övade och vane känner sin begränsning inför svårare fall och han vet lika mycket om vad han ICKE bör göra, som om vad han BÖR göra.

Vid ett hastigt inträffat fall, bör man, om man icke kan var till någon hjälp icke ställa sig till den skara av nyfikna, som alltid samla sig vid en sådan situation och hindra dem som arbeta. Om ni tjänstgör som assistent kanske följande råd kunna vara eder till nytta.

I allmänhet är det bra att lossa på alla kläder, som sitta hårt åt. Hav icke för brättom att flytta patienten. För hastig flyttning, kan medföra stor skada. Lägg patienten och försök att hålla hans huvud lågt. Om en kroppsdel blivit skadad och kläderna måste avtagas, så skär hellre upp dessa än att flytta på patienten. Efter ett olycksfall inträder oftast en frosskåkning eller s. k. schock. Försök att hålla patienten varm. Placera filtar, täcken eller överrockar under, över och omkring patienten. Lägg om möjligt varmvattenflaskor under patientens armhålor men var försiktig att vattnet icke är för varmt. Är patienten vid sans giv honom en varm drick.

Alla förfrågningar angående hälsovård adresserade till Canadian Medical Association, 184 College Str. Toronto bevaras omgående i personligt brev.

Glömda motioner.

En herre som studerat titlarna på alla de tusen och en motioner, har konstaterat att en hel del lämpliga motionsämnen glömts. Bl. a. följande:

Fri mat och fria kläder åt alla barn i skoåldern;

skattefrihet för samvetsömma,

semester åt fångar;

avtalsenliga löner åt värnpliktiga under övningstiden;

ersättning för ifyllande av mantals- och deklarationsblanketter;

upprättande av idrottsprofessurer i Lund och Uppsala;

tvångsäktenskap för treskande ungkarlar;

fri skönhetsvård åt obemedlade unga kvinnor;

förbud mot utsändande av räkningar och

minimitaxa för besök av bötes- och skattedrivare.

De fromma önskningarna vilka borde ha kompletterats med åtminstone en till, nämligen livränta åt strejkande nödhjälpsarbetare, kanske inte kunna förverkligas på en gång, men den ifrågavarande herrn hoppas i alla fall att hans uppslag skall betraktas.

Icke nog.

Han: — Jag älskar dig: så högt, att jag drömmer om dig varenda natt.

Hon: — Om du verkligen älskade mig, skulle du inte alls kunna sova.

En envis förkylning. Mr. St. Wojcik, Toronto, Ont., skriver: "Tillåt mig att giva uttryck åt några få ord av tacksamhet. Jag hade ådragit mig en förkylning och var ur stånd att bli av med den; jag rådfrågade läkare, men fann ingen lindring. Då läste jag om Dr. Peters Kuriko och sände efter den. Inom några få dagar hade jag blivit så mycket bättre, att jag kunde återgå till arbetet." Id Vdenna årstid, då förkylningar äro allmänna, är det lämpligt att fästa läsarens uppmärksamhet på en medicin, som aldrig förfelat att giva lindring; den har en anmärkningsvärd verkan på andningen och avsändringen på samma gång som den ökar assimilationen av livgivande ämnen samt förbättrar blodet, och sålunda hjälper kroppen att hastigt återställas till det normala hälsotillståndet. Kuriko tillhandahålles ej genom apotekare utan direkt från laboratoriet av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.
Levereras tullfritt i Canada.